

škále, že v podstatě není možné uvažovat o možnosti zcela se vymanit ze závislosti na jednom globálním trhu s ropou. Libor Žídek se zabývá globálními energetickými vztahy. Kromě jiného upozorňuje na to, že v roce 1950 tvořila ropa asi čtvrtinu vší spotřeby energie a v roce 1973 to již byla polovina. Alexander Duleba ve svém příspěvku připomíná, že Rakousko jako první upozornilo na nutnost společné vnější energetické politiky EU. Jiří Schneider načrtl vizi reálných možností střední Evropy. Upozornil na to, že se málo zabýváme hlediskem koncového uživatele, který je nejvíce ohrožen zranitelností jednotlivých energetických sítí, což má násobný efekt na celé komunity. Dlouhodobě optimální je mít co největší diverzifikaci na obou stranách trhu, diverzifikaci zdrojů i možnosti volby spotřebitele.

Alexandr Vondra upozorňuje, že Francie a ČR jsou jediné země EU, které elektřinu vyrobenou na svém území masivně vyvážejí. Zdeněk Kříž ve svém příspěvku hovoří o jaderné renesanci. Hovoří o tom, že jaderná energie má obrovský potenciál, který doposud nebyl plně využíván. Závěr publikace představuje příspěvek Jiřího Mohylníka zaměřený na vizi energetické bezpečnosti střední Evropy. Publikace je doplněna tabulkami a grafy.

Petr Pojman

James Evans, *Great Britain and the Creation of Yugoslavia*. London: I. B. Tauris, 2008, 328 s.

Evansova kniha byla prvotně inspirována jeho vlastní diplomovou prací, rozšířenou do podoby doktorské práce a posléze vydanou v knižní podobě. Autor tak poprvé zpracoval studii o britských postojích k vytváření nového jihoslovanského státu v roce 1918, konkrétně postojích britských diplomatů, politiků a autorů odborných textů k otázce nejprve samotné možnosti formování jihoslovanského státu a posléze i k jeho faktickému vzniku.

V úvodu práce se Evans zabývá postojem britských zainteresovaných osob k otázkám rasy, národnosti, jazyka a náboženství, ve druhé části ukazuje reakce britských autorů k otázce možné jugoslávské národnosti v závislosti na konkrétních situacích (tedy kupříkladu postoje autorů jako byl E.T. Seton-Watson k otázce možnosti smísení Srbů a Chorvatů s přihlédnutím k jejich náboženské odlišnosti) a ve třetí části pak popisuje problém jihoslovanského státu v britské diplomacii let 1914–1921. V knize se objevují zajímavé postřehy například hrubého zanedbání jihoslovanské náboženské dělící linie v pracích předválečných britských autorů a naopak přeceňování jazyka jako hlavního faktoru, který určuje vymezení národa.

Kniha je vybavena společným rejstříkem pro jména, místa i pojmy. Podle závěrečné bibliografie autor čerpá jak z anglojazyčných, tak i ze střeoevropských a balkánských zdrojů.

Jan Procházka